

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PARCHETELOR MLITARE
BUCUREȘTI, Bd. Libertății, nr. 12-14 sector 5,
cod poștal: 050706/040129; tel. 021/3193833, 021/3193856
fax 021/3193889, e-mail: sesizare@mpublic.ro
Operator date cu caracter personal nr. 3883
DOSAR NR. 32/P/2014

DECLARAȚIE DE MARTOR

Anul 2015 luna 02 ziua 19

Nume: **UDREA**

Prenume: **MARIAN**

Posesor al actului de identitate [REDACTED]

[REDACTED] Sectorul 1, la data de 04.12.2014, C.N.P. 1641109400132

Numele și prenumele purtat anterior: -

Porecla: -

Data nașterii: anul 1964 luna 11 ziua 09

Locul nașterii: județul Teleorman, comuna Sirbeni

Numele și prenumele tatălui: **UDREA VALERIU**

Numele și prenumele mamei: **UDREA RADA**

Cetățenia: **română**

Starea civilă: **divorțat**

Situația militară: **stagiul militar satisfăcut**

Studii: **medii**

Profesia ori ocupația: **agent de pază**

Locul de muncă: **SC POLS SECURITY**

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Domiciliul și adresa unde locuiește efectiv (reședința) : **Mun. București, Str. Mitropolitul Varlaam nr. 172, sector 1.**

Adresa aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură : **Mun. București, Str. Mitropolitul Varlaam nr. 172, sector 1.**

Calitatea procesuală anterioară în cauză : MARTOR

Raporturile dintre martor și subiecții procesuali principali (*membru de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al celorlalte părți din procesul penal, dacă se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane*) **NU SE AFLĂ ÎN RAPORT CU SUBIECTII PROCESUALI PRINCIPALI**

Dacă martorul este în situația prevăzută de art. 117 alin. (1):

Mi s-a adus la cunoștință că am dreptul de a refuza să dau declarații în calitate de martor și declar că sunt de acord să dau declarație.

Paguba suferită în urma săvârșirii infracțiunii: **NU AM SUFERIT PAGUBA**

Alte date pentru stabilirea situației personale : **FĂRĂ ALTE DATE**

* Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat în calitate de martor cu privire acțiunile represive și sistematice desfășurate împotriva lui **URSU GHEORGHE EMIL** în perioada când acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist.

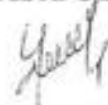
Mi-a fost adusă la cunoștință obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-mi-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă, precum și celelalte dispoziții prevăzute de art. 120, art.125 și art.130 din C. proc. pen.

Înainte de a fi ascultat ca martor am depus jurământul religios/declarația solemnă:

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

"Jur că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!" _____ (semnătura martorului).

"Mă oblig că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu." _____ (semnătura martorului).

Declar următoarele:

Mențin declarațiile date anterior în cauzele în care au fost cercetați și judecați Clită Marian, Creangă Mihail și Tudor Stănică.

În anul 1985 am absolvit cursurile Școlii de subofițeri de miliție de la Câmpina și, începând cu luna septembrie, am fost încadrat la IGM – Direcția cercetări penale (DCP) – arest-transfer, în funcția de subofițer supraveghere.

În luna septembrie 1986 am fost transferat la Circa 5 Miliție - Biroul pază și ordine, iar în anul 1990 am fost trecut în rezervă. În perioada 1985 – 1986, perioadă în care am fost încadrat la Compartimentul arest-transfer al DCP, am exercitat funcția de subofițer supraveghetor, exercitând supravegherea arestaților conform planificărilor întocmite de șefii de tură și aprobate de șeful arestului. Serviciile se executau în trei schimburi a câte 8 ore, o săptămână efectuam serviciul în schimbul unu, de la ora 6 la 14, următoare săptămână în schimbul doi (între orele 14.00 – 22.00) și, în continuare, schimbul trei, încă o săptămână, de la orele 22.00 la orele 06.00.

În perioada respectivă, șeful Direcției cercetări penale a fost col. Tudor Stănică, șeful arestului era mr. Creangă Mihail, iar șefii de schimb, pe turele în care am lucrat eu, au fost Palamariu Florinel și Ghebac Radu.

În calitate de subofițer supraveghetor nu am efectuat niciodată formalitățile pentru introducerea în camera de deținere a unei persoane arestate, această procedură era efectuată de șeful de schimb.

La preluarea serviciului, împreună cu șeful de schimb, intram în fiecare cameră de deținere din zona care-mi revenea pentru supraveghere, efectuam mici percheziții în interiorul camerei, se verifica starea de sănătate a arestaților

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

sau dacă au alte probleme de raportat; la această procedură participau și șeful de schimb și subofițerul supraveghetor care ieșeau din tură.

Nu cunosc care erau criteriile de repartizare a deținuților pe camerele de deținere, eu aveam doar atribuții de supraveghere a acestora.

În ipoteza în care ar fi apărut incidente în camerele de deținere, eu, ca subofițer supraveghetor, nu aveam dreptul să intervin singur, eram obligat să anunț șeful de tură, acesta era singurul în măsură să dispună măsurile necesare. În perioada în care eu am activat la arestul DCP, în timpul efectuării serviciului meu, nu au fost asemenea situații.

Din câte îmi amintesc, topografia arestului DCP se prezenta în felul următor: la intrarea în clădire, pe partea dreaptă se afla bucătăria, după care urma holul cu camere de deținere și pe latura stângă și pe latura dreaptă, în cele de pe latura stângă fiind de regulă încarcerate femei; aceste camere aveau grup sanitar propriu. În capătul holului principal se afla biroul șefului de tură, după care urma un alt culoar la stânga, unde erau camere de deținere doar pe latura stângă. În capătul acestui culoar se aflau câteva trepte care duceau către arestul mic, denumit „Catanga”, unde mai existau alte camere de deținere care nu aveau grup sanitar. În capătul arestului mic se afla un oficiu pentru spălatul veselei și o ușă de acces către curtea interioară a arestului.

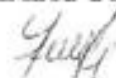
Nu cunosc pe ce tură a fost adus în arest Gheorghe Ursu, la vremea aceea nici nu știam cum se numește și oricum persoana lui, ca atare, nu am remacat-o în mod deosebit printre alți arestați. Pot să spun că la un moment dat se vorbea, între noi colegii, că a fost adus un arestat de la securitate.

Eu nu știam pentru ce a fost acesta arestat, dar din discuțiile cu ceilalți colegi, am auzit că fusese prins de securitate cu un jurnal și era cercetat pentru că a spus la Europa Liberă sau Vocea Americii că în țară se duce greu, cu cozi la magazine, lumea suferă de frig, se vorbea că cei de la securitate nu au reușit să-l prindă cu nimic și atunci i l-au dat lui Tudor Stănică la arest.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Îmi aduc aminte că la un moment dat Gheorghe Ursu a fost mutat într-o cameră de deținere de pe zona Catanga, cameră în care mai erau încarcerați Clită Marian și Radu Gheorghe. În legătură cu acești doi arestați, respectiv Clită Marian și Radu Gheorghe, arăt că erau informatori, chiar eu personal i-am scos, în mai multe rânduri, din camerele de deținere și i-am dus în alte camere pentru a scrie notele informative.

În legătură cu acest aspect, se proceda în modul următor: eu, ca subofițer supraveghetor, primeam dispoziție de scoatere din arest de la șeful de tură, când mi se spunea să scot un anumit arestat și să-l duc la anchetă se știa că acesta era scos pentru a da nota informativă. Evident, scoaterea din cameră a unui informator era motivată, față de ceilalți arestați, prin aceea că acesta era scos la anchetă, dar de fapt îl duceam într-un anumit birou unde arestatul rămânea singur și scria nota informativă. Când termina, mă anunța și îl introduceam din nou în camera de arest. În acest mod am procedat în mai multe rânduri cu Clită Marian și Radu Gheorghe.

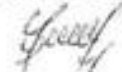
Revenind la Gheorghe Ursu, arăt că acesta a fost încarcerat în cameră cu Clită Marian și cu Radu Gheorghe pentru a se obține mai multe date de la el.

Arăt că, atunci când ofițerii anchetarori erau interesați de o anumită persoană și nu se puteau obține date suficiente în biroul de anchetă, după ce arestatul era reintrodus în camera de deținere, fie subofițerul supraveghetor, fie șeful de tură îi anunțau pe cei de la tehnică operativă (TO) că arestatul a fost introdus din nou în cameră. Chiar eu am anunțat colegii de la TO, în mai multe rânduri, atunci când am introdus în camera de deținere unii arestați care erau în atenția anchetatorilor și de aceea știu că se proceda în acest mod. Personal, nu am procedat așa în cazul lui Gheorghe Ursu, pentru că niciodată nu l-am condus la sau de la biroul anchetatorului, dar mai mult ca sigur că s-a procedat în modul acesta față de Gheorghe Ursu.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Știam că în camerele de deținere există tehnică de interceptare, iar la un moment dat chiar și noi subofițeri ne feream să vorbim între noi să nu fim interceptați.

Îmi aduc aminte cu certitudine că într-una din turele în care am exercitat serviciul de supraveghere în zona Catanga am auzit o discuție din camera în care se aflau Gheorghe Ursu, Clită Marian și Radu Gheorghe. Astfel, am auzit când Clită și Radu Gheorghe îl întrebau pe Gheorghe Ursu cu ce se ocupă, cu ce a plecat el în străinătate și îl sfătuiau să o dea pe bune, adică să recunoască fapta pentru că va primi o pedeapsă mai mică.

Cei doi îl tot întrebau pe Ursu ce a scris în carnetel și cum a ajuns afară cele scrise de Ursu, prin afară înțelegând că au fost trimise în străinătate, context în care Clită și Radu Gheorghe i-au spus să o dea pe bune și să nu mai nege. Clită și cu Radu Gheorghe îl întrebau pe unde a fost pe afară și i-au atras atenția lui Gheorghe Ursu să li se adreseze cu apelativul „domnilor”. Am auzit când Gheorghe Ursu le-a spus că e inginer constructor, după care cei doi l-au înjurat, spunându-i că din cauza lui au murit atâția oameni la cutremurul din 1977, fiindcă „ai vândut cimentul”. După aceasta l-au întrebat unde a fost plecat în străinătate și am auzit când Gheorghe Ursu le-a spus că a fost în Germania, Libia, Siria, la care Clită a replicat „.....eu nu am bani să ajung nici până la Timișoara”.

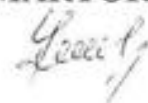
Îmi aduc aminte că în perioada în care Ursu a fost încarcerat în camera de pe Catanga toți subofițerii de la arest știau că acea cameră era în consemn, fiind vorba „de ăla de la securitate”. Cu privire la această „practică a consemnului” arăt că, evident, nu era nimic prevăzut în regulamente, dar era o procedură instituită de conducerea arestului și știam că atunci când ni se transmite că o cameră era în consemn nu aveam voie să intervenim acolo.

Nu cunosc cine era ofițerul de miliție care l-a anchetat pe Gheorghe Ursu. În timpul turelor în care eu am exercitat serviciul Gheorghe Ursu nu a fost scos la anchetă de către cadrele de securitate.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Nu-mi amintesc, dar nu cred ca pe serviciul meu Gheorghe Ursu să fi fost condus la consultație medicală.

Nu cunosc în ce împrejurări Gheorghe Ursu a fost dus la Spitalul Penitenciar Jilava și, din câte îmi aduc aminte acum, la următoarea tură de serviciu am auzit că acesta a decedat.

Nu s-a făcut nici o anchetă internă în legătură cu decesul lui Gheorghe Ursu.

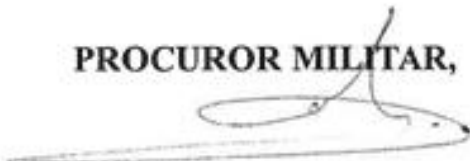
Eu nu l-am văzut niciodată pe Gheorghe Ursu când a fost adus în camera de deținere de la anchetă. Cât am făcut eu de serviciu nu am avut nici un indiciu că Gheorghe Ursu a fost bătut în camera de deținere de către Clită Marian sau Radu Gheorghe, dar este posibil acest lucru.

Asta e declarația pe care o dau, susțin și semnez.

Declarația a fost luată între orele **09.30** și **11.10**.

Declarația nu a fost înregistrată audio/audio video.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

